
sharaNAgati dIpikA

शरणागति दीपिका

Document Information

Text title : sharaNAgati dIpikA

File name : sharaNAgati dIpikA.itx

Category : major_works, vedAnta-deshika, vedanta

Location : doc_z_misc_major_works

Author : vedAntadeshika

Source : Stotras of Vedanta Desika

Latest update : October 2, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 17, 2024

sanskritdocuments.org

शरणागति दीपिका

श्रीः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कविताकिङ्कसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

पद्मापतेः स्तुतिपटेन विपश्यमानं
पश्यन्त्विह प्रपदनप्रवशा मडान्तः ।
मद्भाष्य संवलितमप्यजहत्स्वभावं
मान्यं यतीश्वरमडानससम्प्रदायम् ॥ १ ॥

नित्यं श्रिया वसुधया च निषेव्यमाणं
नित्यं निर्वर्णितं रथयाभरितं विभाति ।
वेदान्तवेधमिह वेगवती समीपे
दीपप्रकाश एति दैवतमद्वितीयम् ॥ २ ॥

दीपस्त्वमेव जगतां दयिता रुचिस्ते
दीर्घं तमः प्रतिनिवर्त्यमिदं युवाभ्याम् ।
स्तव्यं स्तवप्रियमतः शरणोक्तिवश्यं var स्तवप्रियतमं
स्तोतुं भवन्तमभिलष्यति जन्तुरेषः ॥ ३ ॥ var भवन्तमिह वाञ्छति, भवन्तमभिलाञ्छति

पद्माकराद्युपगता परिषद्वज्रे त्वां
वेगा सरिद्धिदराणां कलशाब्धिकन्या ।
आहुस्तदाप्रभृति दीपसमावभासं
आजानतो मरकतप्रतिमं वपुस्ते ॥ ४ ॥

स्वामिन् गभीरसुभगं श्रमहारि पुंसां
माधुर्यरम्यमनघं मणिभङ्गदृश्यम् ।
वेगान्तरे वितनुते प्रतिभिम्भशोभां var वेगान्तरेऽपि तनुते
लक्ष्मी सरः सरसिजाश्रयमङ्गकं ते ॥ ५ ॥

आविश्य धारयसि विश्वममुष्य यन्ता
शेषी श्रियःपतिरशेषतनुर्निदानम् ।
छत्यादि लक्षाण्यणैः पुरुषोत्तमं त्वां
जानाति यो जगति सर्वविदेष गीतः ॥ ६ ॥

विश्वं शुभाश्रयवदीश वपुस्त्वदीयं
सर्वा गिरस्त्वयि पतन्ति ततोऽसि सर्वः ।
सर्वं य वेदविधयस्त्वदनुग्रहाः
सर्वाधिकस्त्वमिति तत्त्वविदस्तदाहुः ॥ ७ ॥

ज्ञानं बलं नियमनक्षमताऽथ वीर्यं
शक्तिश्च तेज इति ते गुणषट्कमाद्यम् ।
सर्वातिशायिनि छिभोपवनेश यस्मिन्
अन्तर्गतो जगदिव त्वयि सद्गुणौघः ॥ ८ ॥

दीपावभासद्यया विधिपूर्वमेतत्
विश्वं विधाय निगमानपि दत्तवन्तम् ।
शिष्यायिताः शरणयन्ति मुमुक्षवस्त्वां
आद्यं गुरुं गुरुपरम्परयाऽधिगम्यम् ॥ ९ ॥ var गुरुपरम्परयाऽभिगम्यम्

सत्ता स्थिति प्रयतनप्रभुपैरुपात्तम्
स्वार्थं सदैव भवता स्वयमेव विश्वम् ।
दीपप्रकाश तद्विदुः त्वदवामये त्वां
अव्याजसिद्धमनपायमुपायमाहुः ॥ १० ॥

भोग्यं मुकुन्द गुणभेदमथेतनेषु
भोक्तृत्वमात्मनि निवेश्य निजेश्यथैव । var भोक्तृत्वमात्मसु
पाञ्चालिकाशुक्विभूषणभोगदायी

var पाञ्चालिकांशुकविभूषण, पाञ्चालिकांशुकविभूषण
सम्प्राडिवात्मसमया सह भोदसे त्वम् ॥ ११ ॥

त्वां मातरं य पितरं सहजं निवासं
सन्तः समेत्य शरणं सुलुप्तं गतिं य ।
निःसीमनित्यनिरवधसुभ्रप्रकाशं
दीपप्रकाशसविभूतिगुणं विशन्ति ॥ १२ ॥

जन्तोरमुष्य जने विधि शम्भु दृष्टौ

रागादिनेव रजसा तमसा च योगः ।

द्वैपायनप्रभृतयस्त्वद्वेक्षितानां

सत्त्वं विमुक्तिं नियतं भवतीत्युच्यन्ति ॥ १३ ॥

कर्मस्वनादि विषमेषु समो दयालुः

स्वेनैव क्लृप्तमपदेशमवेक्षमाणाः । var क्लृप्तमुपदेशमपेक्षमाणाः

स्वप्राप्तये तनुभृतां त्वरसे मुकुन्द

स्वाभाविकं तव सुदृष्टवमिदं गृणन्ति ॥ १४ ॥

निद्राथितान् निगमवर्त्मनि यारुदशीं var योरुदशीं, पारुदशीं

प्रस्थानशक्तिसहितान् प्रतिबोध्य जन्तून् । var रक्षितान्

शुर्णं स्तनन्धयजडान्धमुष्णानिवास्मान् var मुष्णानिवास्यान्

नेतुं मुकुन्द यतसे दयया सख त्वम् ॥ १५ ॥ var सखत्वम्

भक्तिः प्रपत्तिरथवा भगवंस्तद्भक्तिः

तन्निष्ठ संश्रय इतीव विकल्पमानम् ।

यं कंचिदेकमुपपाद्यता त्वयैव var यत्किंचित्

त्रातास्तस्त्ववसरे भविनो भवाब्धिम् ॥ १६ ॥

नानाविधैरङ्कपटैरजलत्स्वभावैः

अप्राकृतैर्निजविहारवशेन सिद्धैः ।

आत्मीयरक्षाएविक्षविनाशनार्थैः var विनाशनार्थैः

संस्थापयस्यनघ जन्मभिराधधर्मम् ॥ १७ ॥

निम्नोन्नतानि निम्बिलानि पदानि गाढं

मज्जन्ति ते मल्लिम सागरशीकरेषु ।

नीरन्ध्रमाश्रयसि नीयजनांस्तथापि

शीलेन उन्त शिशिरोपवनेश्चर त्वम् ॥ १८ ॥

काशीवृकान्धकशारासनबाणगङ्गा-

संभूतिनामकृत्तिसंवदनाद्युदन्तैः । var संवननाद्युदन्तैः

स्वोक्त्यम्भरीषु भयशापमुष्णैश्च शम्भुं

तन्निघ्नमीक्षितवतामिड कः शरण्यः ॥ १९ ॥

क्वासौ विभुः क्व वयमित्युपसत्ति भीतान्

जन्तून् क्षणात् त्वदनुवृत्तिषु योग्ययन्ती । var त्वदनुभूतिषु

संप्राप्तसद्गुरुतनोः समये दयालोः

आत्मावधिर्भवति शिक्षितधीः क्षणं ते ॥ २० ॥ var संस्कृतधीः, संस्कृतिरीक्षणं ते

योग्यं यमैश्च नियमैश्च विधाय यित्तं
सन्तो जितासनतया स्ववशासु वर्गाः ।
प्रत्याहृतेन्द्रियगणाः स्थिरधारणास्त्वां
ध्यात्वा समाधियुगलेन विलोक्यन्ति ॥ २१ ॥

पद्माभिरामवदनेक्षणपाणिपादं
दिव्याद्युधाभरणामाल्य् विलेपनं त्वाम् ।
योगेन नाथ शुभमाश्रयमात्मवन्तः
सालम्बनेन परिचिन्त्य न यान्ति तृप्तिम् ॥ २२ ॥ var शान्तिं

मानातिलङ्घि सुप्रबोधमलाम्बुराशौ
मग्रास्त्रिसीमरहिते भवतः स्वरूपे ।
तापत्रयेण विडतिं न भजन्ति भूयः var सन्तः
संसारधर्मजनितेन समाधिमन्तः ॥ २३ ॥

धीसंस्कृतान् विदधतामिह कर्मभेदान्
शुद्धं जिते मनसि चिन्तयतां स्वमेकम् ।
त्वत्कर्मसक्तमनसामपि यापरेषां
सूते कृलान्यभिमतानि भवान् प्रसन्नः ॥ २४ ॥

उद्बालुभावमपडाय यथैव भवः
प्रांशुं कृलार्थमभियाचति योगिचिन्त्य ।
var प्रांशुं कृलं समभियाचति
अेवं सुदुष्करमुपायगणं विडाय
स्थाने निवेशयति तस्य विद्यक्षाणस्त्वाम् ॥ २५ ॥ var विद्यक्षाणं

नित्यालसार्द्धमभयं निरपेक्षमन्धैः
विश्वाधिकारमपिलाभिमतप्रसूतिम् ।
शिक्षाविशेषसुभगं व्यवसाय सिद्धः var सुलभं
सत्सुर्वते त्वयि मुकुन्द चऽऽगयोगम् ॥ २६ ॥

त्वत्प्रातिकूल्यविमुखाः स्फुरदानुकूल्याः
कृत्वा पुनः कृपातां विगतातिशङ्काः ।
स्वामिन् भव स्वयमुपायं धृतीरयन्तः
त्वय्यर्पयन्ति निजभारमपारशक्तौ ॥ २७ ॥

अर्थान्तरेषु विमुष्णान् अधिकारदानेः

श्रद्धाधिकांस्त्वदनुभूति विलम्बभीतान् । var श्रद्धाधनात्

दीप प्रकाश लभसे सुचिरात् कृतीव var कृती त्वं

न्यस्तात्मनस्तव पदे निभृतान् प्रपन्नान् ॥ २८ ॥

मन्त्रैरनुश्रवमुभेष्वधिगम्यमानैः var अनुगम्यमानैः

स्वाध् क्रियासमुच्चितैर्यद्विवाङ्मवाङ्मैः ।

नाथ त्वदीय यरणौ शरणां गतानां

नैवायुतायुतकलायङ्परैरवाप्या ॥ २९ ॥

दत्ताः प्रजा जनकवत् तव देशिकेन्द्रैः

पत्याऽभिनन्द्य भवता परिणीयमानाः ।

मध्ये सतां मडितभोगविशेषसिद्ध्यै

माङ्गल्यसूत्रमिव भिन्नति किङ्करत्वम् ॥ ३० ॥ var मङ्गल्यसूत्रमिव

दिव्ये पदे नियतकिङ्करताधिराज्यं

दातुं त्वदीय दयया विडिताभिषेकाः ।

var प्राप्तुं त्वयैव, दातुं त्वयैव

आदेहपातमनघाः परिचर्यथा ते

युञ्जानयिन्य युवराजपदं भजन्ति ॥ ३१ ॥

त्वां पाञ्चरात्रिकनयेन पृथग्विधेन

वैभानसेन य पथा नियताधिकराः ।

संज्ञाविशेषनियमेन समर्थयन्तः

प्रीत्या नयन्ति झलवन्ति दिनानि धन्याः ॥ ३२ ॥

वर्णाश्रमादिनियतकमसूत्रभङ्गाः

var वर्णाश्रमादिनियमस्थिरसूत्रभन्धा

भङ्ग्या यथार्हं विनिवेशितपत्रपुष्पा ।

मालेव कालविडिता लृद्यङ्गमा त्वां

आमोदयत्यनुपरागधियां सपर्या ॥ ३३ ॥

ब्रह्मा गिरीश छतरेऽप्यमरा य अते

निर्धूय तान् निरयतुल्यङ्गलप्रसूतीन् ।

प्राप्तुं त्वैव पदपद्मयुगं प्रतीताः

पातिप्रतीं त्वयि वडन्ति परावरज्ञाः ॥ ३४ ॥ var भजन्ति

नाथ त्वद्विष्टविनियोगविशेषसिद्धं
शेषत्वसारमनपेक्ष्य निजं गुणज्ञाः । var शेषत्वसारमनुपेक्ष्य
भक्तोषु ते वरगुणार्णव पारतन्त्र्यात्
दास्यं भजन्ति विपणिव्यवहारयोग्यम् ॥ ३५ ॥

सद्भिस्वदेकशरणीर्नियतं सनाथाः var नियताः
सर्पादिवत् त्वदपराधिषु दूरयाताः ।
धीरास्तुणीकृतविरिञ्चयपुरन्दराधाः
कालं क्षिपन्ति भगवन् करणैरवन्ध्यैः ॥ ३६ ॥

वागादिकं मनसि तत् पवने स श्रुवे
भूतेष्वयं पुनरसौ त्वयि तैः समेति ।
साधारणोत्कमण्डकर्मसमाश्रितानां
यन्त्रा मुकुन्द भवतैव यथा यमादैः ॥ ३७ ॥

सव्यान्धयोरयनयोर्निशि वासरे वा
सङ्कुल्वितायुरवधीन् सापदि प्रपन्नान् ।
डाईः स्वयं निजपदे विनिवेशयिष्यन्
नाडीं प्रवेशयसि नाथ शताधिकां त्वम् ॥ ३८ ॥

अर्थिर्द्विनं विशदपक्ष उदकप्रयाणं
संवत्सरो मरुदशीतकरः शशाङ्कः ।
सौदाभनी जलपतिर्वलजित्प्रजेशः
धत्यातिवाडिङ्क साभो नयसि स्वकीयान् ॥ ३९ ॥

त्वच्छेषवृत्त्यनुगुणैर्भङ्गितैर्गुणैर्घैः var सङ्गितैर्गुणैर्घैः, सङ्गितैर्गुणैर्घैः
आविर्भवत्ययुतसिद्ध निजस्वरूपे ।
त्वल्लक्षणेषु नियतेष्वपि भोगमात्रे
साम्यं भजन्ति परमं भवता विमुक्ताः ॥ ४० ॥

धत्थं त्वदेकशरणीरनघैरवाप्ये
त्वत्किङ्करत्वविभवे स्फुडयाऽपराध्यन् ।

आत्मा ममेति भगवन् भवतैव गीता var (to next line) गीतान् प्रायो निरीक्ष्य, गीताः प्रायो निरीक्ष्य
वायो निरीक्ष्य भरणीय धुल त्वयाऽडम् ॥ ४१ ॥ var धति

पद्मा मलु प्रभृतिभिः परिभुक्तभूम्नः
 का डानिरत्र मयि भोक्तारि ते भवित्री ।
 दुष्येत् किमङ्घ्रितटिनी तव देव सेव्या
 दुर्वारतर्षयपलेन शुनाऽवलीढा ॥ ४२ ॥

सत्वानि नाथ विविधान्यभिसञ्जिघृक्षोः var विविधान्यपि सञ्जिघृक्षोः
 संसारनाट्यरसिकस्य तवाऽस्तु तृष्यै ।
 प्रत्यक्षपराऽभुभमतेरसमीक्ष्य कर्तुः
 प्राचीनसञ्जनविऽम्भनभूमिका मे ॥ ४३ ॥

कर्तव्यमित्यनुकलं कलयाम्यङ्कृत्यं
 स्वामिन्नङ्कृत्यमिति कृत्यमपि त्यजामि । var स्वामिन्नङ्कृत्यमिव
 अन्यद्व्यतिक्रमणोत्तमनन्तमर्थ-
 स्थाने दया भवतु ते मयि सार्वभौमी ॥ ४४ ॥ var वडतु

यं पूर्वमाश्रितजनेषु भवान् यथावत्
 धर्मं परं प्रणिजगौ स्वयमानुशंस्यम् ।
 संस्मारितस्त्वमसि तस्य शरण्यभावात्
 नाथ त्वदात्तसमया ननु मादृशार्थम् ॥ ४५ ॥

त्राणं भवेति सङ्कृष्टिसमुद्यतानां
 तैस्तैरसाध्यवृजिनैरुदरंभरिस्ते ।
 सत्यापिता शतमभात्मजशङ्करादौ
 नाथ क्षमा न भलु जन्तुषु मद्भिवर्जम् ॥ ४६ ॥

कर्मादिषु त्रिषु कथां कथमयजानन् var कथमित्यजानन्
 कामादिभेदुरतया कलुषप्रवृत्तिः । var कामादिमांसलतया
 साकेतसंभवयरायरजन्तुनीत्या var जन्तुरीत्या
 वीक्ष्यः प्रभो विषयवासितयाऽप्युदं ते ॥ ४७ ॥

ब्रह्माण्डलक्षशतकोटिगणानन्तान्
 अेकक्षाणे विपरिवर्त्य विलज्जमानाम् ।
 मत्पापराशिमथने मधुदर्पुडन्त्रीं
 शक्तिं नियुङ्क्ष्व शरणागतवत्सल त्वम् ॥ ४८ ॥

आस्तां प्रपत्तिरिड देशिकसाक्षिका मे var साक्षिकं
 सिद्धा तद्गुक्तिरनघा त्वदपेक्षितार्था । var त्वदपेक्षितार्था

न्यस्तस्य पूर्वनिपुणैस्त्वयि नन्विदानीं

पूर्णे मुकुन्द पुनरुक्त उपाय शेषः ॥ ४९ ॥ var पूर्णो

यद्वा महर्षपरिचिन्तनया तवावं var तवावं

संज्ञां प्रपन्न एति साहसिको बिभर्मि ।

अेवं स्थिते त्वदपवादनवृत्तये मां

पात्रीकुरुष्व भगवन् भवतः कृपायाः ॥ ५० ॥ var पात्रं कुरुष्व

त्यागे गुणेशशरणागतसंज्ञिनो मे

स्त्यानागसोऽपि सडसैव परिग्रहे वा ।

डिं नाम कुत्र भवतीति कृपादिभिस्ते

गूढं निरूपय गुणोत्तर तारतम्यम् ॥ ५१ ॥ var विचारय

स्वामी दयाजलनिधिर्मधुरः क्षमावान्

शीलाधिकः श्रितवशः शुचिरत्युदारः ।

अेतानि छातुमनघो न डिलार्डसि त्वं

विष्यातिमन्ति बिरुदानि मया सडैव ॥ ५२ ॥ var विष्यातधीरबिरुदानि

वेला धनञ्जयरथादिषु वासिडैः स्वैः

आघोषितामभिलजन्तु शरण्यतां ते । var अभिललोक

जानन् दशाननशताधिकागसोऽपि

पश्यामि दत्तमभयं स्वकृते त्वया मे ॥ ५३ ॥

रक्ष्यस्त्वया तव भरोऽस्यडमित्यपूर्वान्

वार्णानिमानडृदयानपि वाचयित्वा ।

मदोषनिर्जितगुणो मडिषीसमक्षं

मा भूस्त्वदन्य एव मोघपरिश्रमस्त्वम् ॥ ५४ ॥ var मा भूस्तदन्य

मुष्यं च यत्प्रपदनं स्वयमेव साध्यं

दातव्यमीश कृपया तदपि त्वयैव ।

तन्मे भवञ्चरणासङ्गवतीभवस्थां

पश्यन्नुपायकूलयोरुचितं विधेयाः ॥ ५५ ॥

अल्पास्थिरैरसुभजैरसुभावसानैः

दुःभान्वितैरनुचितैरभिमानमूलैः ।

प्रत्यङ्परागनुभवैः परिघूर्णितं मां

त्वय्येव नाथ चरितार्थं निर्विविक्षुम् ॥ ५६ ॥ var निर्व्यपेक्षं, निर्विपक्षं, निर्विवक्षन्

તત્વાવબોધશમિતપ્રતિકૂલવૃત્તિ
 કેકુર્યલબ્ધકરણત્રયસામરસ્યમ્ ।
 કૃત્વા ત્વદન્યવિમુખં કૃપયા સ્વયં માં
 સ્કાંતિં દૃશોઃ પ્રતિલભસ્વ જગજ્જનન્યાઃ ॥ ૫૭ ॥

ઇત્યં સ્તુતિપ્રભૃતયો યદિ સંમતા સ્યુઃ
 યદ્વાપરાધપદવીષ્વભિસંવિશન્તિ । var પદવીષ્વપિ સંવિશન્તિ
 સ્તોકાનુકૂલ્યકણિકા વશવર્તિનસ્તે
 પ્રીતિક્ષમાપ્રસરયોરહમસ્મિ લક્ષ્યમ્ ॥ ૫૮ ॥

સ્નેહોપપન્ન વિષયઃ સ્વદશાવિશેષાત્
 ભૂયસ્તમિસ્રશમનીં ભુવિ વેકુટેશઃ ।
 દિવ્યાં સ્તુતિં નિરમિમીત સતાં નિયોગાત્
 દીપપ્રકાશશરણાગતિદીપિકાખ્યામ્ ॥ ૫૯ ॥

The following additional shLOka is found in some publications.

(એતદનન્તરં એતાં દીપરકાશ ઇત્યયં શ્લોકઃ કેષુચિન્મુદ્રિતેષુ
 પુસ્તકેષુ દૃશ્યતે ।
 સ તુ ન શ્રીમદાચાર્યાનુગૃહીત ઇતિ સામ્પ્રદાયિકાઃ ।)

એતાં દીપપ્રકાશસ્તુતિમિહ રુચિરામિત્યમવ્યસ્યમાનઃ
 સમ્યક્ દૃષ્ટ્વા શરણ્યપ્રભૃતિ નિગતિતં ન્યાસવિદ્યાખ્યતત્ત્વમ્ ।
 પ્રત્યાસીદદ્વિમુક્તાનુભક્કલસમુદ્ભેદલબ્દ્ધ્યા કૃતાર્થઃ
 પ્રાપ્ત પિણ્ડસ્ય ભેદે પરિણમતિ પરબ્રહ્મ સબ્રહ્મચારી ॥

॥ ઇતિ શ્રીશરણાગતિ દીપિકા સમાપ્તા ॥

કવિતાર્કિકસિંહાય કલ્યાણગુણશાલિને ।
 શ્રીમતે વેકુટેશાય વેદાન્તગુરવે નમઃ ॥

This is a very important stotra in several respects. As its very name indicates it is a treatise on zaraNAgati (surrender), to establish the soundness and efficacy of which as an unfailing and immediate upAya (means) for the attainment of mokSha, vedAnta deshika is said to have come into this world. This sampradAyam (traditional faith) in which zaraNAgati is held in high esteem is referred to in the very first shloka as the “highly venerated sampradAyam

that emerged from the mahAnasa (kitchen) of yatiRaja (AchArya rAmAnuja) We are also told that this sampradAya is being presented here in the form of a hymn in praise of Lord dIpaparakAza (Vilakkoli in Tamil). The name of the kShetra is himavanam (Tan-kaa in Tamil) meaning a cool grove. This is vedAnta deshika's birthplace, the actual spot being known as Toopul near here. No wonder this stotram is a fine garland of praise in respect of the Lord of his birthplace in addition to being a compendium on the theory and practice of zaraNAgati.

lakShmI is referred to in the first five shlokas, the idea being that She is part of Divinity or the Supreme Being. In fact, shloka 469 tells us that the Lord is the dIpa (lamp) but lakShmI is its lustre. lakShmI has to be resorted to first in zaraNAgati (vAlmiki rAmAyaNam ayodhyA khaNDam and rAmAnuja's zaraNAgati gadyam)

That zaraNAgati has its roots in the upaniShads is made known to us by shloka 475 which is almost a reproduction of the mantra of shvetAshvatara upaniShad (VI-18) ending with the words "mumukShur—vai—zaraNam—ahaM—prapadye'. shlokas 476 to 506 deal with the doctrine of prapatti, how it differs from bhakti yoga, its angas or essential prerequisites, how to observe or perform prapatti, what must be the conduct of a prapanna in the post-prapatti period, and so on. This part of the stotra can well be said to be a recapitulation in verse of several chapters of shrImad rahasyatraya sAra – vedAnta deshika's magnum opus on zaraNAgati-zAstra in maNipravAla prose, interspersed with sanskrit shlokas and Tamil verses.

From shloka 507 to the end it is fervid devotion finding expression in eloquent verse and elegant argumentation, and moving appeals for help. This part must be studied and restudied by every Prapanna.

shloka 523 holds out a reward to the Lord Himself. If He protects us, He will be the recipient of lakShmI-devI's loving and approving kaTAKShas (glances).

Encoded and proofread by Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

pdf was typeset on August 17, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

